

மோனடாலஜி (1714)

ஜெர்மானிய தத்துவஞானி கோட்பீர்ட் வில்ஹெல்ம் லைப்னிஸ்
உருவாக்கிய ∞ முடிவில்லா மோனாட்களின் மெய்யியல் கோட்பாடு.

26 டிசம்பர், 2024 அன்று அச்சிடப்பட்டது

CosmicPhilosophy.org
தத்துவத்தின் மூலம் பிரபஞ்சத்தை அறிதல்

பொருளடக்கம்

1. முன்னுரை

2. மோனடாலஜி

2.1. § க

2.2. § உ

2.3. § ங

2.4. § ச

2.5. § ஞ

2.6. § ஞ

2.7. § ள

2.8. § அ

2.9. § கூ

2.10. § கௌ

2.11. § கக

2.12. § கஉ

2.13. § கங

2.14. § கச

2.15. § கஞ

2.16. § கசு

2.17. § கள

2.18. § கஅ

2.19. § ககூ

2.20. § உௌ

2.21. § உக

2.22. § உஉ

2.23. § உங

2.24. § உச

2.25. § உஞ

2.26. § உசு

2.27. § ඌ

2.28. § ඌ

2.29. § ඌ

2.30. § ඌ

2.31. § ඌ

2.32. § ඌ

2.33. § ඌ

2.34. § ඌ

2.35. § ඌ

2.36. § ඌ

2.37. § ඌ

2.38. § ඌ

2.39. § ඌ

2.40. § ඌ

2.41. § ඌ

2.42. § ඌ

2.43. § ඌ

2.44. § ඌ

2.45. § ඌ

2.46. § ඌ

2.47. § ඌ

2.48. § ඌ

2.49. § ඌ

2.50. § ඌ

2.51. § ඌ

2.52. § ඌ

2.53. § ඌ

2.54. § ඌ

2.55. § ඌ

2.56. § ඌ

2.57. § ඌ

2.58. § ඌ

2.59. § ೠ௠

2.60. § ೠ௦

2.61. § ೠ௧

2.62. § ೠ௨

2.63. § ೠ௩

2.64. § ೠ௪

2.65. § ೠ௠

2.66. § ೠ௬

2.67. § ೠ௭

2.68. § ೠ௮

2.69. § ೠ௯

2.70. § ೠ௦

2.71. § ೠ௧

2.72. § ೠ௨

2.73. § ೠ௩

2.74. § ೠ௪

2.75. § ೠ௠

2.76. § ೠ௬

2.77. § ೠ௭

2.78. § ೠ௮

2.79. § ೠ௯

2.80. § ೠ௦

2.81. § ೠ௧

2.82. § ೠ௨

2.83. § ೠ௩

2.84. § ೠ௪

2.85. § ೠ௠

2.86. § ೠ௬

2.87. § ೠ௭

2.88. § ೠ௮

2.89. § ೠ௯

2.90. § ೠ௦

முன்னுரை

காட்ஃப்ரீட் வில்ஹெல்ம் லைப்னிஸின் மோனடாலஜி
(1714)

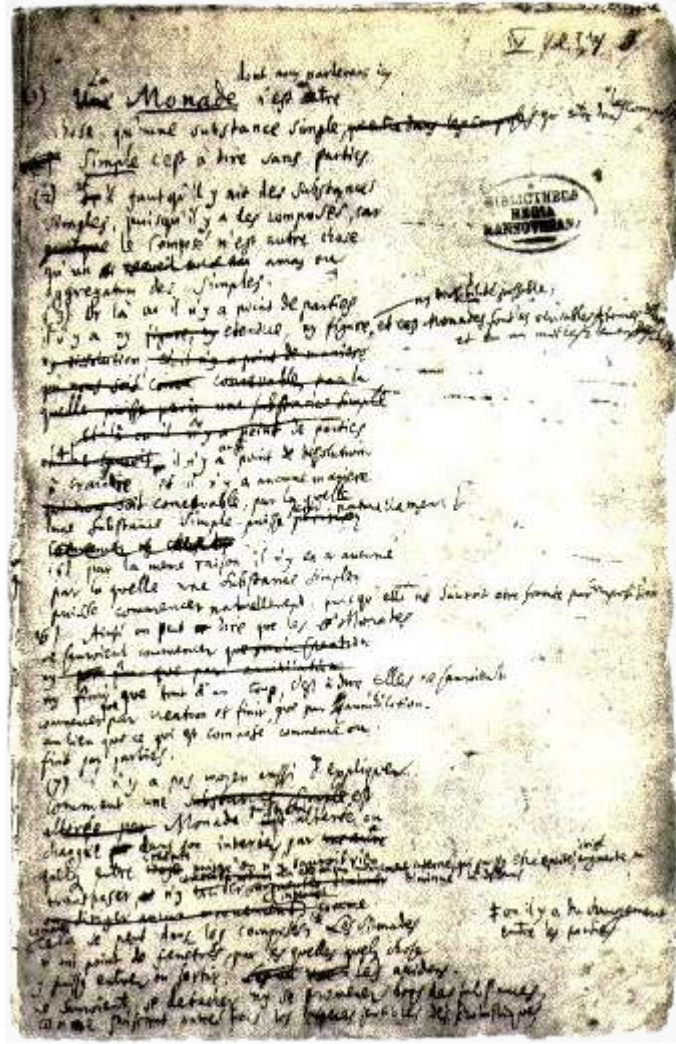
1 714-ல், ஜெர்மானிய தத்துவவாதி காட்ஃப்ரீட் வில்ஹெல்ம் லைப்னிஸ் - “உலகின் கடைசி சர்வகலை மேதை” - ∞ முடிவிலா மோனாட்கள் பற்றிய கோட்பாட்டை முன்மொழிந்தார். இது பௌதீக யதார்த்தத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் இருப்பதாகவும், நவீன அறிவியல் யதார்த்தவாதத்துடன் முரண்படுவதாகவும் தோன்றினாலும், நவீன இயற்பியலில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்கள், குறிப்பாக இடம்சாரா தன்மை ஆகியவற்றின் வெளிச்சத்தில் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட்டுள்ளது.

லைப்னிஸ் கிரேக்க தத்துவவாதி பிளேட்டோ மற்றும் பண்டைய கிரேக்க பிரபஞ்சத் தத்துவத்தால் ஆழமாக பாதிக்கப்பட்டார். அவரது மோனாட் கோட்பாடு பிளேட்டோவின் புகழ்பெற்ற குகை உவமையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள பிளேட்டோவின் வடிவங்களின் உலகத்துடன் குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றுமையைக் கொண்டுள்ளது.

மோனடாலஜி (பிரெஞ்சு: La Monadologie, 1714) என்பது லைப்னிஸின் பிற்கால தத்துவத்தின் மிகவும் பிரபலமான படைப்புகளில் ஒன்றாகும். இது சுமார் 90 பத்திகளில், எளிய பொருட்கள் அல்லது ∞ முடிவிலா மோனாட்களின் மெட்டாபிசிக்கை முன்வைக்கும் ஒரு சிறிய உரையாகும்.

1712 முதல் செப்டம்பர் 1714 வரை வியன்னாவில் தங்கியிருந்த கடைசி காலத்தில், லைப்னிஸ் தனது தத்துவத்தின்

சுருக்கமான விளக்கங்களாக பிரெஞ்சு மொழியில் இரண்டு சிறிய உரைகளை எழுதினார். அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு, சுவாய் இளவரசர் யூஜீனுக்காக எழுதப்பட்ட “Principes de la nature et de la gr ce fondés en raison” என்ற படைப்பு நெதர்லாந்தில் பிரெஞ்சு மொழியில் வெளியானது. தத்துவவாதி கிறிஸ்டியன் வோல்ஃப் மற்றும் உடன் பணியாளர்கள் "மோனடாலஜி" என அறியப்பட்ட இரண்டாவது உரையை ஜெர்மன் மற்றும் லத்தீன் மொழிகளில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டனர்.

அத்தியாயம் 2.

மோனடாலஜி

காட்ஃப்ரீட் வில்ஹெல்ம் லைப்னிட்ச்
எழுதியது, 1714

Principia philosophiæ seu theses in gratiam principis Eugenii
conscriptæ

§ க

ங்கே நாம் பேசப்போகும் மோனாட் என்பது கூட்டுப்பொருட்களில் நுழையும் ஒரு எளிய பொருள் மட்டுமே ஆகும்; எளிமை என்றால் பகுதிகள் இல்லாதது (தியோட்., § 10⁴).

§ உ

கூட்டுப்பொருட்கள் இருப்பதால், எளிய பொருட்கள் இருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் கூட்டுப்பொருள் என்பது எளிய பொருட்களின் திரட்சி அல்லது அக்ரிகேட்டம் மட்டுமே.

§ டு

பகுதிகள் இல்லாத இடத்தில், நீட்சி, வடிவம், பிரிக்கக்கூடிய தன்மை ஆகியவை இல்லை. இந்த மோனாட்கள் இயற்கையின் உண்மையான அணுக்கள் மற்றும் சுருக்கமாக பொருட்களின் அடிப்படை கூறுகள் ஆகும்.

§ ச

மேலும் கரைதலுக்கான அச்சம் இல்லை, மற்றும் எளிய பொருள் இயற்கையாக அழிந்துபோகக்கூடிய எந்த கற்பனைக்கும் எட்டாத வழியும் இல்லை (§ 89).

§ ௫

அதே காரணத்தால் எளிய பொருள் இயற்கையாக
தோன்றுவதற்கான எந்த வழியும் இல்லை, ஏனெனில் அது
கூட்டிணைப்பால் உருவாக்கப்பட முடியாது.

§ ௬

எனவே, மோனாட்கள் திடீரென்று மட்டுமே தொடங்கவோ
முடியவோ முடியும் என்று சொல்லலாம், அதாவது அவை
படைப்பால் மட்டுமே தொடங்க முடியும் மற்றும் அழிப்பால்
மட்டுமே முடிய முடியும்; மாறாக, கூட்டுப்பொருள் பகுதிகளால்
தொடங்குகிறது அல்லது முடிகிறது.

§ ௭

வேறு எந்த படைப்பாலும் ஒரு மோனாட் எவ்வாறு
மாற்றப்படலாம் அல்லது அதன் உள்ளார்ந்த தன்மையில்
மாற்றம் அடையலாம் என்பதை விளக்க முடியாது; ஏனெனில்
அதில் எதையும் மாற்ற முடியாது, மேலும் கூட்டுப்பொருட்களில்
பகுதிகளுக்கிடையே மாற்றங்கள் இருப்பது போல, அதில்
தூண்டப்படக்கூடிய, வழிநடத்தப்படக்கூடிய,
அதிகரிக்கப்படக்கூடிய அல்லது குறைக்கப்படக்கூடிய எந்த
உள் இயக்கத்தையும் கற்பனை செய்ய முடியாது.
மோனாட்களுக்கு ஜன்னல்கள் இல்லை, அதன் வழியாக
எதுவும் உள்ளே நுழையவோ வெளியேறவோ முடியாது.
பள்ளிக்கூட தத்துவவாதிகளின் உணர்வு வகைகள் முன்பு
செய்தது போல விபத்துகள் பொருட்களிலிருந்து பிரிந்து
செல்லவோ அல்லது வெளியே நடமாடவோ முடியாது. எனவே

பொருளோ விபத்தோ வெளியிலிருந்து ஒரு மோனாட்டிற்குள் நுழைய முடியாது.

§ அ

இருப்பினும், மோனாட்களுக்கு சில பண்புகள் இருக்க வேண்டும், இல்லையெனில் அவை உயிர்களாகவே இருக்க முடியாது. எளிய பொருட்கள் தங்கள் பண்புகளால் வேறுபடவில்லை என்றால், பொருட்களில் எந்த மாற்றத்தையும் கவனிக்க முடியாது; ஏனெனில் கூட்டுப்பொருளில் உள்ளது எளிய உள்ளடக்கங்களிலிருந்து மட்டுமே வர முடியும்; மேலும் மோனாட்கள் பண்புகள் இல்லாமல் இருந்தால், அவை அளவில் வேறுபடாததால், ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றை வேறுபடுத்த முடியாது: இதன் விளைவாக, முழுமை கருதப்படும்போது, ஒவ்வொரு இடமும் இயக்கத்தில் அது முன்பு பெற்றிருந்ததற்கு சமமானதை மட்டுமே பெறும், மற்றும் ஒரு நிலை மற்றொன்றிலிருந்து வேறுபடுத்த முடியாததாக இருக்கும்.

§ கூ

ஒவ்வொரு மோனாடும் மற்ற ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் வேறுபட்டிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இயற்கையில் இரண்டு உயிர்கள் ஒன்றுக்கொன்று முற்றிலும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை, மேலும் உள்ளார்ந்த வேறுபாட்டை அல்லது உள்ளார்ந்த பெயரீட்டின் அடிப்படையில் வேறுபாட்டை காண முடியாத நிலை இல்லை.

§ க௦

அனைத்து படைக்கப்பட்ட உயிரும் மாற்றத்திற்கு உட்பட்டது என்பதையும், அதன் விளைவாக படைக்கப்பட்ட மோனாடும் அவ்வாறே என்பதையும், மேலும் இந்த மாற்றம் ஒவ்வொன்றிலும் தொடர்ச்சியானது என்பதையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

§ கக

நாம் சொன்னதிலிருந்து, மோனாட்களின் இயற்கை மாற்றங்கள் ஒரு உள்ளார்ந்த கொள்கையிலிருந்து வருகின்றன, ஏனெனில் வெளிப்புற காரணம் அதன் உள்ளே செல்வாக்கு செலுத்த முடியாது (§ 396, § 900).

§ கஉ

ஆனால் மாற்றத்தின் கொள்கை தவிர, எளிய பொருட்களின் குறிப்பீடு மற்றும் வேறுபாட்டை உருவாக்கும் மாறும் விவரங்களும் இருக்க வேண்டும்.

§ கங

இந்த விவரம் ஒற்றுமையில் பன்மையை அல்லது எளிமையில் உள்ளடக்க வேண்டும். ஏனெனில் அனைத்து இயற்கை மாற்றமும் படிப்படியாக நடைபெறுவதால், ஏதோ ஒன்று மாறுகிறது மற்றும் ஏதோ ஒன்று நிலைத்திருக்கிறது; எனவே எளிய பொருளில் பகுதிகள் இல்லாவிட்டாலும் உணர்வுகள் மற்றும் உறவுகளின் பன்முகத்தன்மை இருக்க வேண்டும்.

§ கச

ஒற்றுமையில் அல்லது எளிய பொருளில் பன்மையை உள்ளடக்கி பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தற்காலிக நிலை, உணர்தல் என அழைக்கப்படுவதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை, இதை பின்னர் தெரியவரும் சுய-உணர்தல் அல்லது நனவுணர்வுவிலிருந்து வேறுபடுத்த வேண்டும். இதில்தான் கார்ட்சியன்கள் பெரிதும் தவறிழைத்தனர், நாம் உணராத உணர்தல்களை அவர்கள் புறக்கணித்தனர். இதனால்தான் ஆன்மாக்கள் மட்டுமே மோனாட்கள் என்றும், விலங்குகளின் ஆன்மாக்களோ மற்ற என்டெலெக்கிகளோ இல்லை என்றும் அவர்கள் நம்பினர்; மேலும் நீண்ட மயக்க நிலையை சாமானியர்களைப் போல கடுமையான மரணத்துடன் குழப்பிக் கொண்டனர், இது முற்றிலும் பிரிக்கப்பட்ட ஆன்மாக்கள் பற்றிய பள்ளிக்கூட முன்னுதாரணத்தை ஏற்க வைத்தது, மேலும் தவறான சிந்தனை கொண்டவர்களை ஆன்மாக்களின் அழிவு பற்றிய கருத்தில் உறுதிப்படுத்தியது.

§ கரு

உள் கொள்கையின் செயல்பாடு, ஒரு உணர்தலிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு மாற்றம் அல்லது கடத்தலை ஏற்படுத்துவது, விருப்பம் என அழைக்கப்படலாம்: விருப்பம் எப்போதும் அது நோக்கும் முழு உணர்தலையும் அடைய முடியாது என்பது உண்மைதான், ஆனால் அது எப்போதும் ஏதாவதொன்றை அடைகிறது, புதிய உணர்தல்களை அடைகிறது.

§ கசா

நாம் கவனிக்கும் மிகச் சிறிய எண்ணமும் பொருளில் பன்முகத்தன்மையை உள்ளடக்கியிருப்பதை நாமே அனுபவிக்கிறோம். எனவே ஆன்மா ஒரு எளிய பொருள் என்று ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அனைவரும் மோனாட்டில் இந்த பன்முகத்தன்மையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; மேலும் திரு பேய்ல் தனது அகராதியில் *ரோராரியஸ்* கட்டுரையில் செய்தது போல இதில் சிரமத்தை காண கூடாது.

§ க௭

மேலும் உணர்தல் மற்றும் அதைச் சார்ந்தவை *இயந்திர காரணங்களால் விளக்க முடியாதவை* என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும், அதாவது வடிவங்கள் மற்றும் இயக்கங்களால். சிந்திக்க, உணர, உணர்தல் கொள்ள செய்யும் கட்டமைப்பு கொண்ட இயந்திரம் ஒன்றை கற்பனை செய்தால், அதே விகிதங்களைப் பேணி அதை பெரிதாக்கி, ஒரு ஆலையைப் போல அதற்குள் நுழையலாம் என்று கருதலாம். அப்படி வைத்துக்கொண்டால், அதன் உள்ளே பார்க்கும்போது, ஒன்றையொன்று தள்ளும் பாகங்களைத் தவிர, உணர்தலை விளக்க எதுவும் காண முடியாது. எனவே அதை எளிய பொருளில் தேட வேண்டும், கூட்டுப்பொருளில் அல்லது இயந்திரத்தில் அல்ல. மேலும் எளிய பொருளில் உணர்தல்கள் மற்றும் அவற்றின் மாற்றங்கள் மட்டுமே காணப்படும். எளிய பொருட்களின் அனைத்து உள் செயல்பாடுகளும் இதில் மட்டுமே அடங்கியிருக்க முடியும் (முன்னுரை ***, 2 b⁵).

§ க௮

எல்லா எளிய பொருட்களுக்கும் அல்லது படைக்கப்பட்ட மோனாட்களுக்கும் என்டெலெகீஸ் என்ற பெயரை

கொடுக்கலாம், ஏனெனில் அவற்றில் ஒரு குறிப்பிட்ட பரிபூரணம் உள்ளது (எகௌசி டோ என்டெலெஸ்), ஒரு போதுமானத்தன்மை (ஆட்டார்கியா) உள்ளது, இது அவற்றை அவற்றின் உள் செயல்களின் மூலங்களாக மாற்றுகிறது மற்றும் ஒருவகையில் உடலற்ற தன்னியக்க இயந்திரங்களாக மாற்றுகிறது (§ 87).

§ ௧௯

நான் விளக்கிய பொதுவான அர்த்தத்தில் உணர்தல்கள் மற்றும் விருப்பங்கள் உள்ள அனைத்தையும் ஆன்மா என்று அழைக்க விரும்பினால்; அனைத்து எளிய பொருட்கள் அல்லது படைக்கப்பட்ட மோனாட்களையும் ஆன்மாக்கள் என்று அழைக்கலாம்; ஆனால், உணர்வு என்பது வெறும் உணர்தலை விட அதிகமானது என்பதால், இவற்றை மட்டுமே கொண்ட எளிய பொருட்களுக்கு மோனாட்கள் மற்றும் என்டெலெக்கிகள் என்ற பொதுப் பெயர் போதுமானது என்று நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்; மேலும் உணர்தல் மிகத் தெளிவாகவும் நினைவகத்துடனும் கூடியவற்றை மட்டுமே ஆன்மாக்கள் என்று அழைக்க வேண்டும்.

§ ௨௦

நாம் நம்முள் ஒரு நிலையை அனுபவிக்கிறோம், அங்கு நமக்கு எதுவும் நினைவில் இல்லை மற்றும் எந்த தெளிவான உணர்வும் இல்லை; நாம் மயக்கமடையும்போது அல்லது கனவுகள் இல்லாத ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் மூழ்கும்போது போல. இந்த நிலையில் ஆன்மா ஒரு எளிய மோனாட்டிலிருந்து உணரக்கூடிய வேறுபாடு எதுவும் இல்லை; ஆனால் இந்த

நிலை நிலையானது அல்ல என்பதால், அது அதிலிருந்து விடுபட்டு, அது ஏதோ அதிகமானது (§ 64).

§ ௨௧

அப்போது எளிய பொருள் எந்த உணர்வும் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று அர்த்தமல்ல. மேற்கூறிய காரணங்களால் இது சாத்தியமில்லை; ஏனெனில் அது அழிய முடியாது, அது தனது உணர்வு தவிர வேறு எதுவுமில்லாமல் நிலைத்திருக்க முடியாது: ஆனால் பல சிறிய உணர்வுகள் இருக்கும்போது, அங்கு வேறுபடுத்தி காண்பிக்க எதுவும் இல்லை, நாம் மயக்கமடைகிறோம்; ஒரே திசையில் தொடர்ந்து பல முறை சுழலும்போது போல, அங்கு தலைச்சுற்றல் வருகிறது, அது நம்மை மயக்கமடையச் செய்யலாம் மற்றும் நமக்கு எதையும் வேறுபடுத்தி காண விடாது. மரணம் விலங்குகளுக்கு இந்த நிலையை ஒரு காலத்திற்கு கொடுக்கலாம்.

§ ௨௨

மேலும் ஒவ்வொரு எளிய பொருளின் தற்போதைய நிலையும் இயல்பாகவே அதன் முந்தைய நிலையின் தொடர்ச்சியாக உள்ளது, இதனால் நிகழ்காலம் எதிர்காலத்தை சுமந்துள்ளது (§ 360);

§ ௨௩

எனவே, மயக்கத்திலிருந்து விழித்தெழும்போது ஒருவர் தனது உணர்வுகளை உணர்கிறார், உடனடியாக முன்பு அவற்றை பெற்றிருந்திருக்க வேண்டும், அவற்றை உணராவிட்டாலும்

கூட; ஏனெனில் ஒரு உணர்வு இயற்கையாக மற்றொரு உணர்விலிருந்து மட்டுமே வர முடியும், ஒரு இயக்கம் இயற்கையாக மற்றொரு இயக்கத்திலிருந்து மட்டுமே வர முடியும் என்பது போல (§ 401-403).

§ ௨௪

இதிலிருந்து நாம் காண்பது என்னவென்றால், நமது உணர்வுகளில் வேறுபடுத்தி காணக்கூடியது மற்றும் உயர்ந்த ருசி கொண்டது எதுவும் இல்லையென்றால், நாம் எப்போதும் மயக்க நிலையிலேயே இருப்போம். இதுதான் வெறும் மோனாடுகளின் நிலை.

§ ௨௫

இயற்கை விலங்குகளுக்கு உயர்ந்த உணர்வுகளை வழங்கியுள்ளது என்பதை நாம் காண்கிறோம், அவற்றிற்கு உறுப்புகளை வழங்குவதில் அது எடுத்துக்கொண்ட கவனத்தின் மூலம், இவை பல ஒளிக்கதிர்களையோ அல்லது காற்றின் அலைகளையோ ஒன்று சேர்க்கின்றன, அவற்றின் ஒன்றிணைப்பால் அவற்றை மேலும் பயனுள்ளதாக்க. வாசனை, சுவை மற்றும் தொடுதலில் ஏதோ ஒத்த தன்மை உள்ளது, மற்றும் நமக்குத் தெரியாத பல உணர்வுகளிலும் இருக்கலாம். ஆன்மாவில் நடப்பது உறுப்புகளில் நடப்பதை எவ்வாறு பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்பதை நான் விரைவில் விளக்குவேன்.

§ ௨௬

நினைவாற்றல் ஆன்மாக்களுக்கு ஒரு வகை தொடர்ச்சியை வழங்குகிறது, இது பகுத்தறிவை போல் தோன்றுகிறது, ஆனால் அதிலிருந்து வேறுபடுத்தப்பட வேண்டும். விலங்குகள், அவற்றை தாக்கும் ஏதோ ஒன்றின் உணர்வைப் பெறும்போது, முன்பு அதே போன்ற உணர்வைப் பெற்றிருந்தால், அவற்றின் நினைவகத்தின் பிரதிநிதித்துவத்தால் முந்தைய உணர்வில் இணைக்கப்பட்டிருந்த விஷயத்தை எதிர்பார்க்கின்றன மற்றும் அப்போது கொண்டிருந்த உணர்வுகளுக்கு ஒத்த உணர்வுகளுக்கு இட்டுச் செல்லப்படுகின்றன. உதாரணமாக: நாய்களுக்கு கம்பைக் காட்டும்போது, அது அவற்றுக்கு ஏற்படுத்திய வலியை நினைவுகூர்ந்து அவை அலறி ஓடுகின்றன (முன்னுரை.⁶, § 65).

§ ௨௭

அவற்றைத் தாக்கி தூண்டும் வலுவான கற்பனை, முந்தைய உணர்வுகளின் பெருமை அல்லது எண்ணிக்கையிலிருந்து வருகிறது. ஏனெனில் பெரும்பாலும் ஒரு வலுவான தாக்கம் நீண்ட பழக்கத்தின் விளைவை அல்லது பல மிதமான உணர்வுகளின் திரும்பத் திரும்ப வரும் விளைவை உடனடியாக ஏற்படுத்துகிறது.

§ ௨௮

மனிதர்கள் விலங்குகளைப் போலவே செயல்படுகிறார்கள், அவர்களின் உணர்வுகளின் தொடர்ச்சி நினைவாற்றலின் கொள்கையால் மட்டுமே செய்யப்படும் அளவிற்கு; கோட்பாடு இல்லாமல் வெறும் நடைமுறையைக் கொண்ட அனுபவ மருத்துவர்களைப் போல; நமது செயல்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு நாம் அனுபவவாதிகளாக மட்டுமே

இருக்கிறோம். உதாரணமாக, நாளை பகல் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கும்போது, அனுபவவாதியாக செயல்படுகிறோம், ஏனெனில் இது இதுவரை எப்போதும் இப்படித்தான் நடந்துள்ளது. வானியலாளர் மட்டுமே இதை பகுத்தறிவால் தீர்மானிக்கிறார்.

§ ௨௯

ஆனால் அவசியமான மற்றும் நித்திய உண்மைகளின் அறிவு தான் நம்மை வெறும் விலங்குகளிலிருந்து வேறுபடுத்தி, நமக்கு பகுத்தறிவையும் அறிவியல்களையும் கொடுக்கிறது; நம்மையும் கடவுளையும் பற்றிய அறிவுக்கு நம்மை உயர்த்துகிறது. இதுதான் நம்மில் பகுத்தறியும் ஆன்மா அல்லது மனம் என அழைக்கப்படுகிறது.

§ ௩௦

அவசியமான உண்மைகளின் அறிவு மற்றும் அவற்றின் சுருக்கங்கள் மூலமாகவே நாம் பிரதிபலிப்பு செயல்களுக்கு உயர்த்தப்படுகிறோம், இவை நாம் என்று அழைக்கப்படுவதைப் பற்றி சிந்திக்க வைக்கின்றன மற்றும் இது அல்லது அது நம்மில் இருப்பதை கருத வைக்கின்றன: இவ்வாறுதான் நம்மைப் பற்றி சிந்திக்கும்போது, நாம் இருப்பு, பொருள், எளிமை மற்றும் கூட்டு, பொருள்சாரா தன்மை மற்றும் கடவுளைப் பற்றியே சிந்திக்கிறோம்; நம்மில் வரம்புக்குட்பட்டிருப்பது அவரில் வரம்பற்றதாக இருப்பதை புரிந்துகொள்கிறோம். இந்த பிரதிபலிப்பு செயல்கள் நமது பகுத்தறிதலின் முக்கிய பொருட்களை வழங்குகின்றன (தியோடீ., முன்னுரை *, 4, a⁷)

§ ௩௧

மேலும் அப்போது எளிய பொருள் எந்த உணர்வும் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று அர்த்தமல்ல. நமது காரண அறிவு இரண்டு பெரும் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது, முரண்பாடு கோட்பாடு, இதன்படி நாம் அதில் அடங்கியுள்ளதை தவறானது என தீர்மானிக்கிறோம், மற்றும் தவறானதற்கு எதிரானது அல்லது முரணானது உண்மை என்கிறோம் (§ 44, § 196).

§ ௩௨

மற்றும் அதன் போதுமான காரணம், இதன்படி எந்தவொரு உண்மையும் அல்லது இருப்பும், எந்தவொரு உண்மையான கூற்றும், ஏன் அது அவ்வாறு இருக்க வேண்டும் மற்றும் வேறு விதமாக இல்லை என்பதற்கு போதுமான காரணம் இல்லாமல் இருக்க முடியாது என கருதுகிறோம். இந்த காரணங்கள் பெரும்பாலும் நமக்கு தெரிந்திருக்க முடியாது என்றாலும் (§ 44, § 196).

§ ௩௩

இரண்டு வகையான உண்மைகள் உள்ளன, காரண அறிவு உண்மைகள் மற்றும் உண்மை நிகழ்வுகள். காரண அறிவு உண்மைகள் அவசியமானவை மற்றும் அவற்றின் எதிர்மறை சாத்தியமற்றது, மற்றும் உண்மை நிகழ்வுகள் நிகழ்தகவுடையவை மற்றும் அவற்றின் எதிர்மறை சாத்தியமானது. ஒரு உண்மை அவசியமானது என்றால், பகுப்பாய்வு மூலம் அதன் காரணத்தை கண்டறியலாம், அதை கருத்துக்களாகவும் எளிய உண்மைகளாகவும் பிரித்து,

அடிப்படை உண்மைகளை அடையும் வரை (§ 170, 174, 189, § 280-282, § 367. சுருக்க எதிர்ப்பு. 3).

§ ௩௪

இவ்வாறுதான் கணிதவியலாளர்களிடம், ஆய்வின் தேற்றங்களும் நடைமுறை விதிகளும் பகுப்பாய்வின் மூலம் வரையறைகள், அக்ஸியம்கள் மற்றும் கோரிக்கைகளாக குறைக்கப்படுகின்றன.

§ ௩௫

இறுதியாக எளிய கருத்துக்கள் உள்ளன அவற்றிற்கு வரையறை கொடுக்க முடியாது; அக்ஸியம்கள் மற்றும் கோரிக்கைகள், அல்லது ஒரே வார்த்தையில், அடிப்படை கோட்பாடுகள் உள்ளன, அவற்றை நிரூபிக்க முடியாது மற்றும் அதற்கான தேவையும் இல்லை; இவை அடையாள கூற்றுகள், இவற்றின் எதிர்மறை வெளிப்படையான முரண்பாட்டை கொண்டுள்ளது (§ 36, 37, 44, 45, 49, 52, 121-122, 337, 340-344).

§ ௩௬

ஆனால் போதுமான காரணம் நிகழக்கூடிய அல்லது உண்மை நிகழ்வுகளிலும் காணப்பட வேண்டும், அதாவது, படைப்புகளின் பிரபஞ்சத்தில் பரவியுள்ள விஷயங்களின் தொடர்ச்சியில்; அங்கு குறிப்பிட்ட காரணங்களின் பகுப்பாய்வு எல்லையற்ற விவரங்களுக்கு செல்லலாம், இயற்கையின் விஷயங்களின் மிகப்பெரிய வேறுபாடு மற்றும் உடல்களின் முடிவற்ற பிரிவு காரணமாக. என் தற்போதைய எழுத்தின்

செயல்திறன் காரணத்தில் எண்ணற்ற வடிவங்களும் தற்போதைய மற்றும் கடந்த கால இயக்கங்களும் நுழைகின்றன; மற்றும் இலக்கு காரணத்தில் என் ஆன்மாவின் எண்ணற்ற சிறிய விருப்பங்களும் நிலைகளும், தற்போதைய மற்றும் கடந்த கால, நுழைகின்றன.

§ ௩௭

இந்த முழு விவரமும் மற்ற முந்தைய நிகழ்க்கூடியவற்றை மட்டுமே உள்ளடக்கியிருப்பதால் அல்லது மேலும் விரிவான, ஒவ்வொன்றும் காரணம் கூற இதே போன்ற பகுப்பாய்வு தேவைப்படுவதால், நாம் முன்னேற்றம் அடையவில்லை: மற்றும் போதுமான அல்லது இறுதி காரணம் இந்த நிகழ்க்கூடியவற்றின் விவரங்களின் தொடர்ச்சி அல்லது வரிசைக்கு வெளியே இருக்க வேண்டும், அது எவ்வளவு முடிவற்றதாக இருந்தாலும்.

§ ௩௮

இவ்வாறுதான் விஷயங்களின் இறுதி காரணம் ஒரு அவசியமான பொருளில் இருக்க வேண்டும், அதில் மாற்றங்களின் விவரங்கள் மூலத்தில் உள்ளது போல உயர்ந்த நிலையில் மட்டுமே இருக்கும்: இதைத்தான் நாம் கடவுள் என்கிறோம் (§ 7).

§ ௩௯

இந்த பொருள் இந்த அனைத்து விவரங்களுக்கும் போதுமான காரணமாக இருப்பதால், அது முழுவதும்

இணைக்கப்பட்டுள்ளது; ஒரே ஒரு கடவுள் மட்டுமே உள்ளார், மற்றும் இந்த கடவுள் போதுமானவர்.

§ ௪௦

இந்த உச்ச பொருள் ஒன்று, உலகளாவியது மற்றும் அவசியமானது, அதற்கு வெளியே அதிலிருந்து சுதந்திரமான எதுவும் இல்லாததால், மற்றும் சாத்தியமான இருப்பின் எளிய விளைவாக இருப்பதால்; வரம்புகளற்றதாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் சாத்தியமான அனைத்து யதார்த்தத்தையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்க முடியும்.

§ ௪௧

இதிலிருந்து கடவுள் முற்றிலும் பரிபூரணமானவர் என்பது தெளிவாகிறது; பரிபூரணம் என்பது எல்லைகள் அல்லது வரம்புகள் இல்லாமல் நேர்மறையான யதார்த்தத்தின் பெருமையே ஆகும். எல்லைகளே இல்லாத இடத்தில், அதாவது கடவுளிடம், பரிபூரணம் முற்றிலும் அனந்தமானது (§ 22, முன்னுரை *, 4 a).

§ ௪௨

படைப்புகள் தங்கள் பரிபூரணங்களை கடவுளின் செல்வாக்கிலிருந்து பெறுகின்றன, ஆனால் அவற்றின் குறைபாடுகள் எல்லைகள் இல்லாமல் இருக்க முடியாத அவற்றின் சொந்த இயல்பிலிருந்து வருகின்றன. இதனால்தான் அவை கடவுளிடமிருந்து வேறுபடுத்தப்படுகின்றன. படைப்புகளின் இந்த அடிப்படை

குறைபாடு பொருட்களின் இயற்கை சடத்துவத்தில்
காணப்படுகிறது (§ 20, 27-30, 153, 167, 377 மற்றும் தொடர்ந்து).

§ ச௩

கடவுளிடம் இருப்பவை இருப்புகளின் மூலம் மட்டுமல்ல,
சாரங்களின் மூலமும் ஆகும், அவை உண்மையானவை என்ற
அளவில், அல்லது சாத்தியத்தில் உண்மையானது என்ற
அளவில். ஏனெனில் கடவுளின் புரிதல் என்பது நித்திய
உண்மைகளின் பகுதியாகும், அல்லது அவற்றைச்
சார்ந்திருக்கும் கருத்துக்களின் பகுதியாகும், அவர் இல்லாமல்
சாத்தியங்களில் எதுவும் உண்மையாக இருக்காது, இருப்பது
மட்டுமல்ல, சாத்தியமானதும் கூட இருக்காது (§ 20).

§ ச௪

சாரங்கள் அல்லது சாத்தியங்களில், அல்லது நித்திய
உண்மைகளில் ஒரு யதார்த்தம் இருந்தால், அந்த யதார்த்தம்
ஏதோ ஒரு இருக்கும் மற்றும் நடைமுறையான விஷயத்தில்
அடிப்படையாக இருக்க வேண்டும்; எனவே அவசியமான
இருப்பின் இருப்பில், அதில் சாரம் இருப்பை
உள்ளடக்கியுள்ளது, அல்லது அதில் சாத்தியமாக இருப்பதே
நடைமுறையில் இருப்பதற்குப் போதுமானது (§ 184-189, 335).

§ ச௫

இவ்வாறு கடவுள் மட்டுமே (அல்லது அவசியமான இருப்பு)
இந்த சிறப்புரிமையைக் கொண்டுள்ளார், அது சாத்தியமாக
இருந்தால் இருக்க வேண்டும். எல்லைகள், எந்த மறுப்பும்,

எனவே எந்த முரண்பாடும் இல்லாததின் சாத்தியத்தை எதுவும் தடுக்க முடியாததால், இது மட்டுமே கடவுளின் இருப்பை முன்னறிவிப்பாக அறிய போதுமானது. நாம் இதை நித்திய உண்மைகளின் யதார்த்தத்தால் நிரூபித்துள்ளோம். ஆனால் நாம் இப்போது இதை பின்னறிவிப்பாகவும் நிரூபித்துள்ளோம், ஏனெனில் நிலையற்ற இருப்புகள் உள்ளன, அவற்றின் இறுதி அல்லது போதுமான காரணம் அவசியமான இருப்பில் மட்டுமே இருக்க முடியும், அது தனது இருப்பிற்கான காரணத்தை தன்னுள்ளேயே கொண்டுள்ளது.

§ சசூ

இருப்பினும், சிலர் நினைப்பது போல நித்திய உண்மைகள் கடவுளைச் சார்ந்திருப்பதால், அவை தன்னிச்சையானவை மற்றும் அவரது விருப்பத்தைச் சார்ந்தவை என்று நினைக்கக்கூடாது, டேகார்ட் மற்றும் பின்னர் திரு. பொய்ரெட் கருதியது போல. இது நிகழ்தகவு உண்மைகளுக்கு மட்டுமே பொருந்தும், அவற்றின் கொள்கை பொருத்தம் அல்லது சிறந்ததைத் தேர்ந்தெடுப்பது; மாறாக அவசிய உண்மைகள் அவரது புரிதலை மட்டுமே சார்ந்துள்ளன, மற்றும் அதன் உள் பொருளாக உள்ளன (§ 180-184, 185, 335, 351, 380).

§ சசு

எனவே கடவுள் மட்டுமே ஆதி ஒருமை, அல்லது அசல் எளிய பொருள், அதிலிருந்து எல்லா படைக்கப்பட்ட அல்லது பெறப்பட்ட மோனாட்கள் உற்பத்தியாகின்றன மற்றும் பிறக்கின்றன, சொல்லப்போனால், தெய்வீகத்தின் தொடர்ச்சியான மின்னல்களால் கணம் கணமாக, படைப்பின் ஏற்புத்திறனால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன, அது

வரம்புக்குட்பட்டதாக இருப்பது அதன் அத்தியாவசியமான பண்பாகும் (§ 382-391, 398, 395).

§ சஅ

கடவுளிடம் *வல்லமை* உள்ளது, அது அனைத்திற்கும் மூலம், பின்னர் *அறிவு*, அது கருத்துக்களின் விவரங்களைக் கொண்டுள்ளது, மற்றும் இறுதியாக *விருப்பம்*, அது சிறந்த கொள்கையின்படி மாற்றங்கள் அல்லது உற்பத்திகளை செய்கிறது (§ 7,149-150). இது படைக்கப்பட்ட மோனாட்களில் பொருள் அல்லது அடிப்படை, உணரும் திறன் மற்றும் விரும்பும் திறன் ஆகியவற்றிற்கு ஒத்திருக்கிறது. ஆனால் கடவுளில் இந்த பண்புகள் முற்றிலும் அனந்தமானவை அல்லது பரிபூரணமானவை; மற்றும் படைக்கப்பட்ட மோனாட்களில் அல்லது எண்டெலெச்சிகளில் (அல்லது பெர்ஃபெக்டிஹாபிலஸ், ஹெர்மோலாஸ் பார்பரஸ் இந்த வார்த்தையை மொழிபெயர்த்தபடி) அவை பரிபூரணத்தின் அளவிற்கு ஏற்ப பிரதிபலிப்புகளே (§ 87).

§ சக

படைப்பு பரிபூரணம் கொண்டிருக்கும் அளவில் வெளியே *செயல்படுகிறது* என்றும், குறைபாடுள்ள அளவில் மற்றொன்றிலிருந்து *பாதிக்கப்படுகிறது* என்றும் கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு மோனாட்டிற்கு *செயல்* தெளிவான உணர்வுகளைக் கொண்டிருக்கும்போது கொடுக்கப்படுகிறது, மற்றும் *பாதிப்பு* குழப்பமான உணர்வுகளைக் கொண்டிருக்கும்போது கொடுக்கப்படுகிறது (§ 32, 66, 386).

§ ௫௦

மற்றும் ஒரு படைப்பு மற்றொன்றை விட சிறந்தது, அதில் மற்றொன்றில் நடப்பதற்கான காரணத்தை முன்னறிவிப்பாக விளக்க உதவுவதைக் காணலாம், இதனால்தான் அது மற்றொன்றின் மீது செயல்படுகிறது என்று சொல்கிறோம்.

§ ௫௧

ஆனால் எளிய பொருட்களில் இது ஒரு மோனாட்டிலிருந்து மற்றொன்றிற்கு ஒரு கருத்து செல்வாக்கு மட்டுமே, இது கடவுளின் தலையீட்டால் மட்டுமே தனது விளைவைப் பெற முடியும், கடவுளின் கருத்துக்களில் ஒரு மோனாட் நியாயமாக கோருகிறபடி, கடவுள் விஷயங்களின் தொடக்கத்திலிருந்தே மற்றவற்றை ஒழுங்குபடுத்தும்போது அதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் படைக்கப்பட்ட மோனாட் மற்றொன்றின் உள்ளார்ந்த பகுதியில் இயற்பியல் செல்வாக்கைக் கொண்டிருக்க முடியாது என்பதால், இந்த வழியில் மட்டுமே ஒன்று மற்றொன்றைச் சார்ந்திருக்க முடியும் (§ 9, 54, 65-66, 201. சுருக்கம் எதிர்ப்பு. 3).

§ ௫௨

இதன் மூலமாகத்தான், படைப்புகளுக்கிடையே செயல்கள் மற்றும் பாதிப்புகள் பரஸ்பரமானவை. ஏனெனில் கடவுள் இரண்டு எளிய பொருட்களை ஒப்பிடும்போது, ஒவ்வொன்றிலும் மற்றொன்றை இணக்கப்படுத்த வேண்டிய காரணங்களைக் காண்கிறார்; எனவே சில அம்சங்களில் செயலில் உள்ளது, மற்றொரு பார்வையில் பாதிக்கப்படுகிறது: அதில் தெளிவாக அறியப்படுவது மற்றொன்றில்

நடப்பதற்கான காரணத்தை வழங்கும் அளவிற்கு *செயலில்* உள்ளது; மற்றும் அதில் நடப்பதற்கான காரணம் மற்றொன்றில் தெளிவாக அறியப்படுவதில் காணப்படும் அளவிற்கு *பாதிக்கப்படுகிறது* (§ 66).

§ ௬௩

மேலும், கடவுளின் கருத்துக்களில் எண்ணற்ற சாத்தியமான பிரபஞ்சங்கள் இருக்கும்போது ஒன்று மட்டுமே இருக்க முடியும் என்பதால், மற்றொன்றை விட ஒன்றை தேர்ந்தெடுக்க கடவுளை தீர்மானிக்கும் ஒரு போதுமான காரணம் இருக்க வேண்டும் (§ 8, 10, 44, 173, 196 மற்றும் தொடர்ந்து, 225, 414-416).

§ ௬௪

இந்த காரணம் *பொருத்தத்தில்* அல்லது இந்த உலகங்கள் கொண்டுள்ள பரிபூரண அளவுகளில் மட்டுமே காணப்பட முடியும்; ஒவ்வொரு சாத்தியமும் அது உள்ளடக்கியுள்ள பரிபூரணத்தின் அளவிற்கு ஏற்ப இருப்பிற்கான உரிமையைக் கொண்டுள்ளது (§ 74, 167, 350, 201, 130, 352, 345 மற்றும் தொடர்ந்து, 354).

§ ௬௫

இதுவே சிறந்ததின் இருப்பிற்கான காரணம், ஞானம் கடவுளுக்கு அறியச்செய்கிறது, அவரது நன்மை அதைத் தேர்ந்தெடுக்கச் செய்கிறது, மற்றும் அவரது வல்லமை அதை உருவாக்குகிறது (§ 8,7, 80, 84, 119, 204, 206, 208. சுருக்கம் எதிர்ப்பு. 1, எதிர்ப்பு. 8).

§ ௫௬

இந்த இணைப்பு அல்லது இணக்கம் அனைத்து படைக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கும் ஒவ்வொன்றிற்கும் இடையேயும், ஒவ்வொன்றிற்கும் அனைத்திற்கும் இடையேயும் உள்ளது, ஒவ்வொரு எளிய பொருளும் மற்ற அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தும் தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளது, எனவே அது பிரபஞ்சத்தின் நிரந்தர உயிருள்ள கண்ணாடி ஆகும் (§ 130,360).

§ ௫௭

மற்றும், ஒரே நகரம் வெவ்வேறு பக்கங்களிலிருந்து பார்க்கும்போது முற்றிலும் வேறுபட்டதாகத் தோன்றுவது போல, மற்றும் பெர்ஸ்பெக்டிவ் ரீதியாக பன்மடங்காக்கப்படுவது போல; அதேபோல, எளிய பொருட்களின் முடிவற்ற எண்ணிக்கையால், வெவ்வேறு பிரபஞ்சங்கள் போல உள்ளன, அவை ஒவ்வொரு மோனாட்டின் வெவ்வேறு பார்வைப் புள்ளிகளின்படி ஒரே பிரபஞ்சத்தின் தோற்றங்கள் மட்டுமே.

§ ௫௮

இது சாத்தியமான அதிகபட்ச வேறுபாட்டைப் பெறும் வழி, ஆனால் சாத்தியமான மிகப்பெரிய ஒழுங்குடன், அதாவது, சாத்தியமான அதிகபட்ச பரிபூரணத்தைப் பெறும் வழி (§ 120, 124, 241 sqq., 214, 243, 275).

§ ௫௯

இந்த கருதுகோள் மட்டுமே (நான் நிரூபிக்கப்பட்டது என்று சொல்லத் துணிகிறேன்) கடவுளின் பெருமையை உயர்த்துகிறது: திரு. பேய்ல் இதை அங்கீகரித்தார், அவரது அகராதியில் (*ரோராரியஸ்* கட்டுரை) அவர் எதிர்ப்புகளை எழுப்பினார், அங்கு அவர் நான் கடவுளுக்கு அதிகம் கொடுப்பதாகவும், சாத்தியமானதை விட அதிகமாகவும் நம்ப தூண்டப்பட்டார். ஆனால் இந்த உலகளாவிய இணக்கம், ஒவ்வொரு பொருளும் அதற்குள்ள தொடர்புகளால் மற்ற அனைத்தையும் துல்லியமாக வெளிப்படுத்துவது, ஏன் சாத்தியமில்லை என்பதற்கு அவரால் எந்த காரணத்தையும் கூற முடியவில்லை.

§ ௬௦

நான் இப்போது குறிப்பிட்டவற்றில், விஷயங்கள் வேறுவிதமாக இருக்க முடியாது என்பதற்கான a priori காரணங்களைக் காணலாம். ஏனெனில் கடவுள் முழுவதையும் ஒழுங்குபடுத்தும்போது, ஒவ்வொரு பகுதியையும், குறிப்பாக ஒவ்வொரு மோனாட்டையும் கருத்தில் கொண்டார். அதன் பிரதிநிதித்துவ இயல்பால், விஷயங்களின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்த எதுவும் அதை வரையறுக்க முடியாது. பிரபஞ்சத்தின் முழு விவரத்திலும் இந்த பிரதிநிதித்துவம் தெளிவற்றதாக இருக்கிறது என்பது உண்மையாக இருந்தாலும், விஷயங்களின் சிறிய பகுதியில் மட்டுமே தெளிவாக இருக்க முடியும் - அதாவது ஒவ்வொரு மோனாட்டிற்கும் மிக நெருக்கமானவை அல்லது மிகப் பெரியவை. இல்லையெனில், ஒவ்வொரு மோனாடும் ஒரு தெய்வமாக இருக்கும். மோனாட்கள் பொருளில் அல்ல, பொருளின் அறிவின் மாற்றத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை அனைத்தும் தெளிவற்ற முறையில் முடிவிலியை, முழுமையை நோக்கிச் செல்கின்றன; ஆனால் அவை

தெளிவான உணர்வுகளின் படிகளால் வரையறுக்கப்பட்டு
வேறுபடுத்தப்படுகின்றன.

§ கூக

எளிமையானவற்றுடன் கூட்டுப்பொருட்கள்
அடையாளப்படுத்துகின்றன. ஏனெனில், அனைத்தும்
நிறைந்திருப்பதால், அனைத்து பொருட்களையும்
இணைக்கிறது, மேலும் நிறைவில் அனைத்து இயக்கமும்
தூரத்திற்கு ஏற்ப தொலைதூர பொருட்களில் சில
விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. இதனால் ஒவ்வொரு
பொருளும் அதைத் தொடும் பொருட்களால் மட்டுமல்லாமல்
பாதிக்கப்படுகிறது, அவற்றுக்கு நடப்பதை ஏதோ ஒரு
வகையில் உணர்கிறது, மேலும் அவற்றின் மூலம் முதலில்
தொடும் பொருட்களை உணர்கிறது. இந்த தொடர்பு எந்த
தூரத்திற்கும் செல்கிறது. எனவே, ஒவ்வொரு பொருளும்
பிரபஞ்சத்தில் நடக்கும் அனைத்தையும் உணர்கிறது.
அனைத்தையும் பார்க்கும் ஒருவர், ஒவ்வொன்றிலும் எங்கும்
நடப்பதையும், நடந்ததையும், நடக்கப்போவதையும் படிக்க
முடியும். காலம் மற்றும் இடங்களின்படி தொலைவில் உள்ளதை
நிகழ்காலத்தில் கவனித்து: *sumpnoia panta*, என்று
ஹிப்போகிரேட்டஸ் கூறினார். ஆனால் ஒரு ஆன்மா தன்னில்
தெளிவாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை மட்டுமே
படிக்க முடியும், அது ஒரே நேரத்தில் தனது அனைத்து
மடிப்புகளையும் விரிக்க முடியாது, ஏனெனில் அவை முடிவிலி
வரை செல்கின்றன.

§ கூஉ

எனவே ஒவ்வொரு படைக்கப்பட்ட மோனாடும் முழு பிரபஞ்சத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்றாலும், அது குறிப்பாக தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட உடலை மிகத் தெளிவாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது, அதன் எண்டெலெகி ஆக செயல்படுகிறது: மேலும் இந்த உடல் நிறைவில் அனைத்து பொருட்களின் இணைப்பின் மூலம் முழு பிரபஞ்சத்தையும் வெளிப்படுத்துவதால், ஆன்மாவும் தனக்கு தனிப்பட்ட முறையில் சொந்தமான இந்த உடலை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதன் மூலம் முழு பிரபஞ்சத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது (§ 400).

§ கூடு

ஒரு மோனாடுக்கு சொந்தமான உடல், அதன் எண்டெலெகி அல்லது ஆன்மா, எண்டெலெகியுடன் சேர்ந்து உயிருள்ளது என்று அழைக்கப்படுவதை உருவாக்குகிறது, மற்றும் ஆன்மாவுடன் சேர்ந்து விலங்கு என்று அழைக்கப்படுவதை உருவாக்குகிறது. இந்த உயிருள்ள அல்லது விலங்கின் உடல் எப்போதும் உறுப்புமுறை கொண்டதாக இருக்கிறது; ஏனெனில் ஒவ்வொரு மோனாடும் தன் பாணியில் பிரபஞ்சத்தின் கண்ணாடியாக இருப்பதால், மற்றும் பிரபஞ்சம் முழுமையான ஒழுங்கில் நிர்வகிக்கப்படுவதால், பிரதிநிதித்துவத்திலும் ஒரு ஒழுங்கு இருக்க வேண்டும், அதாவது ஆன்மாவின் உணர்வுகளில், மற்றும் அதன் விளைவாக உடலில், அதன்படி பிரபஞ்சம் அங்கு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது (§ 403).

§ கூசு

இவ்வாறு ஒவ்வொரு உயிருள்ளதின் உறுப்புமுறை உடலும் ஒரு வகை தெய்வீக இயந்திரம், அல்லது இயற்கை தானியங்கி,

இது அனைத்து செயற்கை தானியங்களையும் முடிவிலி முறையில் மிஞ்சுகிறது. ஏனெனில் மனிதனின் கலையால் செய்யப்பட்ட இயந்திரம், அதன் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இயந்திரமாக இருப்பதில்லை. உதாரணமாக: பித்தளை சக்கரத்தின் பல் அதன் பகுதிகள் அல்லது துண்டுகளைக் கொண்டுள்ளது, அவை இனி நமக்கு செயற்கையானதாக இல்லை மற்றும் சக்கரம் எந்த பயன்பாட்டிற்காக வடிவமைக்கப்பட்டதோ அதற்கு தொடர்புடைய இயந்திரத்தன்மையை காட்டவில்லை. ஆனால் இயற்கையின் இயந்திரங்கள், அதாவது உயிருள்ள உடல்கள், அவற்றின் மிகச் சிறிய பகுதிகளிலும் முடிவற்ற வரை இயந்திரங்களாகவே உள்ளன. இதுதான் இயற்கைக்கும் கலைக்கும் இடையேயான வேறுபாடு, அதாவது தெய்வீக கலைக்கும் நமது கலைக்கும் இடையேயான வேறுபாடு (§ 134, 146, 194, 483).

§ கூரு

இயற்கையின் படைப்பாளர் இந்த தெய்வீக மற்றும் முடிவிலி அற்புதமான திறமையை பயன்படுத்த முடிந்தது, ஏனெனில் பொருளின் ஒவ்வொரு பகுதியும் பழைய அறிஞர்கள் அங்கீகரித்தபடி முடிவிலி வரை பிரிக்கக்கூடியது மட்டுமல்லாமல், தற்போது முடிவில்லாமல் உட்பிரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது, ஒவ்வொரு பகுதியும் பகுதிகளாக, ஒவ்வொன்றிற்கும் சொந்த இயக்கம் உள்ளது, இல்லையெனில் பொருளின் ஒவ்வொரு பகுதியும் முழு பிரபஞ்சத்தையும் வெளிப்படுத்துவது சாத்தியமற்றதாக இருக்கும் (முன்னுரை [ஒத்திசைவு பற்றிய உரை], § 70. தியோடிசி, §195).

§ கூசூ

இதிலிருந்து பொருளின் மிகச் சிறிய பகுதியிலும்
படைப்புகளின் உலகம், உயிரினங்கள், விலங்குகள்,
எண்டெலெகிகள், ஆன்மாக்கள் இருப்பதைக் காணலாம்.

§ கூஎ

பொருளின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் தாவரங்கள் நிறைந்த
தோட்டம் போலவும், மீன்கள் நிறைந்த குளம் போலவும்
கருதலாம். ஆனால் தாவரத்தின் ஒவ்வொரு கிளையும்,
விலங்கின் ஒவ்வொரு உறுப்பும், அதன் திரவங்களின்
ஒவ்வொரு துளியும் அத்தகைய தோட்டம் அல்லது குளமாகும்.

§ கூஅ

தோட்டத்தின் தாவரங்களுக்கு இடையே உள்ள நிலமும்
காற்றும், அல்லது குளத்தின் மீன்களுக்கு இடையே உள்ள நீரும்
தாவரமோ மீனோ இல்லை என்றாலும்; அவை இன்னும்
அவற்றைக் கொண்டுள்ளன, ஆனால் பெரும்பாலும் நமக்கு
புலப்படாத நுண்மையில்.

§ கூக

எனவே பிரபஞ்சத்தில் பண்படுத்தப்படாத, மலட்டுத்தன்மை
கொண்ட, இறந்த எதுவும் இல்லை, குழப்பம் இல்லை,
தோற்றத்தில் மட்டுமே குழப்பம் உள்ளது; ஒரு குளத்தில்
தூரத்திலிருந்து பார்க்கும்போது தெளிவற்ற அசையையும்
குளத்து மீன்களின் நெரிசலையும் காண்பது போல,
மீன்களையே பிரித்தறிய முடியாமல் இருப்பது போல.

§ ௭௦

இதிலிருந்து, ஒவ்வொரு உயிருள்ள உடலும் விலங்கில் ஆன்மாவாக இருக்கும் ஆதிக்க எண்டெலெகி கொண்டுள்ளது என்பதைக் காணலாம்; ஆனால் இந்த உயிருள்ள உடலின் உறுப்புகள் மற்ற உயிரினங்களால், தாவரங்களால், விலங்குகளால் நிறைந்துள்ளன, ஒவ்வொன்றிற்கும் அதன் சொந்த எண்டெலெகி அல்லது ஆதிக்க ஆன்மா உள்ளது.

§ ௭௧

ஆனால் சிலர் என் எண்ணத்தை தவறாக புரிந்துகொண்டதுபோல, ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் எப்போதும் தனக்கென ஒரு பொருள் அல்லது பொருளின் பகுதியைக் கொண்டுள்ளது என்றும், அதன் விளைவாக எப்போதும் தனது சேவைக்காக நியமிக்கப்பட்ட கீழ்நிலை உயிரினங்களை கொண்டுள்ளது என்றும் கற்பனை செய்யக்கூடாது. ஏனெனில் அனைத்து உடல்களும் நதிகளைப் போல நிரந்தர ஓட்டத்தில் உள்ளன; பகுதிகள் தொடர்ந்து உள்ளே வந்து வெளியே செல்கின்றன.

§ ௭௨

எனவே ஆன்மா மெதுவாகவும் படிப்படியாகவும் மட்டுமே உடலை மாற்றுகிறது, இதனால் அது ஒருபோதும் அதன் அனைத்து உறுப்புகளிலிருந்தும் ஒரே நேரத்தில் விடுவிக்கப்படுவதில்லை; விலங்குகளில் அடிக்கடி உருமாற்றம் நடக்கிறது, ஆனால் ஒருபோதும் ஆன்மா மாற்றம் அல்லது ஆன்மாக்களின் இடமாற்றம் இல்லை: முற்றிலும் பிரிக்கப்பட்ட

ஆன்மாக்களோ, உடலற்ற ஆவிகளோ இல்லை. கடவுள் மட்டுமே முழுமையாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளார்.

§ எந்

இதனால்தான் ஒருபோதும் முழுமையான உருவாக்கமோ, முழுமையான மரணமோ கடுமையான அர்த்தத்தில் இல்லை, அது ஆன்மாவின் பிரிவில் அடங்கியுள்ளது. நாம் உருவாக்கங்கள் என்று அழைப்பவை வளர்ச்சிகளும் அதிகரிப்புகளும்; நாம் மரணங்கள் என்று அழைப்பவை சுருக்கங்களும் குறைப்புகளும் ஆகும்.

§ எசு

தத்துவஞானிகள் வடிவங்கள், எண்டெலெகிகள், அல்லது ஆன்மாக்களின் தோற்றம் குறித்து மிகவும் குழப்பமடைந்தனர்; ஆனால் இன்று, தாவரங்கள், பூச்சிகள் மற்றும் விலங்குகளில் துல்லியமான ஆய்வுகள் மூலம், இயற்கையின் உறுப்புமுறை உடல்கள் ஒருபோதும் குழப்பத்திலிருந்தோ அழகலிலிருந்தோ உருவாக்கப்படுவதில்லை என்பதை உணர்ந்தபோது; ஆனால் எப்போதும் விதைகளிலிருந்து, அவற்றில் நிச்சயமாக சில முன்வடிவமைப்பு இருந்தது; கருத்தரிப்பிற்கு முன்பே உறுப்புமுறை உடல் மட்டுமல்லாமல், அந்த உடலில் ஆன்மாவும், சுருக்கமாக விலங்கும் இருந்தது என்று கருதப்பட்டது; மேலும் கருத்தரிப்பின் மூலம் அந்த விலங்கு வேறொரு இனத்தின் விலங்காக மாறுவதற்கான பெரிய மாற்றத்திற்கு மட்டுமே தயார்படுத்தப்பட்டது.

§ எரு

கருத்தரிப்பின் மூலம் சில விலங்குகள் பெரிய விலங்குகளின் நிலைக்கு உயர்த்தப்படுகின்றன, அவற்றை விந்து விலங்குகள் என்று அழைக்கலாம்; ஆனால் அவற்றில் தங்கள் இனத்தில் நிலைத்திருப்பவை, அதாவது பெரும்பாலானவை, பெரிய விலங்குகளைப் போலவே பிறக்கின்றன, பெருகுகின்றன மற்றும் அழிக்கப்படுகின்றன, மேலும் பெரிய அரங்கிற்கு செல்லும் சிலரே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.

§ ௭௬

ஆனால் இது உண்மையின் பாதி மட்டுமே: எனவே விலங்கு இயற்கையாக தொடங்குவதில்லை என்றால், அது இயற்கையாக முடிவடைவதும் இல்லை என்று நான் கருதினேன்; உருவாக்கம் மட்டுமல்லாமல், முழுமையான அழிவும், கடுமையான அர்த்தத்தில் மரணமும் இல்லை. மேலே குறிப்பிட்டபடி a posteriori செய்யப்பட்ட இந்த காரணங்களும் அனுபவங்களிலிருந்து பெறப்பட்டவையும் a priori இலிருந்து பெறப்பட்ட என் கொள்கைகளுடன் முற்றிலும் ஒத்துப்போகின்றன.

§ ௭௭

எனவே அழிக்க முடியாத பிரபஞ்சத்தின் கண்ணாடியான ஆன்மா அழிக்க முடியாதது மட்டுமல்லாமல், விலங்கும் கூட, அதன் இயந்திரம் அடிக்கடி பகுதியளவில் அழிந்து, உறுப்புமுறை உறைகளை விட்டு விலகி அல்லது எடுத்துக்கொண்டாலும் அழிக்க முடியாதது என்று கூறலாம்.

§ ௭௮

இந்தக் கொள்கைகள் ஆன்மாவிற்கும் உடல் உறுப்புகளுக்கும் இடையேயான ஒற்றுமை அல்லது இணக்கத்தை இயற்கையாக விளக்க எனக்கு வழிவகுத்தன. ஆன்மா அதன் சொந்த விதிகளைப் பின்பற்றுகிறது, உடலும் அதன் சொந்த விதிகளைப் பின்பற்றுகிறது; அவை அனைத்தும் ஒரே பிரபஞ்சத்தின் பிரதிநிதிகளாக இருப்பதால், எல்லா பொருட்களுக்கும் இடையேயான முன்னமேயே நிறுவப்பட்ட நல்லிணக்கத்தின் காரணமாக அவை சந்திக்கின்றன.

§ எகூ

ஆன்மாக்கள் விருப்பங்கள், நோக்கங்கள் மற்றும் வழிமுறைகள் மூலம் இறுதி காரணங்களின் விதிகளின்படி செயல்படுகின்றன. உடல்கள் செயல்திறன் காரணங்களின் அல்லது இயக்கங்களின் விதிகளின்படி செயல்படுகின்றன. செயல்திறன் காரணங்களின் இராச்சியமும், இறுதி காரணங்களின் இராச்சியமும் ஒன்றுக்கொன்று இணக்கமாக உள்ளன.

§ அ௦

தேக்கார்ட் ஆன்மாக்களால் உடல்களுக்கு சக்தியை வழங்க முடியாது என்பதை உணர்ந்தார், ஏனெனில் பொருளில் எப்போதும் ஒரே அளவு சக்தி உள்ளது. எனினும், ஆன்மா உடல்களின் திசையை மாற்ற முடியும் என்று அவர் நம்பினார். ஆனால் அவரது காலத்தில் பொருளில் மொத்த திசையின் பாதுகாப்பைக் குறிக்கும் இயற்கையின் விதி தெரியவில்லை. அவர் அதைக் கவனித்திருந்தால், எனது முன்னமேயே நிறுவப்பட்ட நல்லிணக்க அமைப்பில் வந்திருப்பார்.

§ அக

இந்த அமைப்பில், (சாத்தியமற்ற முறையில்) ஆன்மாக்கள் இல்லாதது போல உடல்கள் செயல்படுகின்றன; உடல்கள் இல்லாதது போல ஆன்மாக்கள் செயல்படுகின்றன; மற்றும் ஒன்று மற்றொன்றை பாதிப்பது போல இரண்டும் செயல்படுகின்றன.

§ அஉ

ஆவிகள் அல்லது பகுத்தறியும் ஆன்மாக்கள் பற்றி, அனைத்து உயிரினங்களிலும் விலங்குகளிலும் அடிப்படையில் ஒரே விஷயம் உள்ளது என்று நான் கண்டறிந்தாலும் (அதாவது விலங்கும் ஆன்மாவும் உலகத்துடன் தொடங்கி, உலகத்துடன் முடிவடையாது), பகுத்தறியும் உயிரினங்களில் சிறப்பான ஒன்று உள்ளது, அவற்றின் சிறிய விந்து உயிரினங்கள், அவை அப்படியாக மட்டுமே இருக்கும் வரை, சாதாரண அல்லது உணர்வுள்ள ஆன்மாக்களைக் கொண்டுள்ளன; ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை, அப்படிச் சொல்ல முடியுமெனில், உண்மையான கருத்தரித்தல் மூலம் மனித இயல்பை அடையும்போது, அவற்றின் உணர்வுள்ள ஆன்மாக்கள் பகுத்தறிவின் நிலைக்கும் ஆவிகளின் சிறப்புரிமைக்கும் உயர்த்தப்படுகின்றன.

§ அங

சாதாரண ஆன்மாக்களுக்கும் ஆவிகளுக்கும் இடையேயான பல வேறுபாடுகளில், நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ள ஒரு பகுதியைத் தவிர, இன்னொரு வேறுபாடும் உள்ளது: பொதுவாக ஆன்மாக்கள் படைப்புகளின் பிரபஞ்சத்தின்

உயிருள்ள கண்ணாடிகள் அல்லது படிமங்கள்; ஆனால்
ஆவிகள் தெய்வீகத்தின் அல்லது இயற்கையின்
படைப்பாளரின் படிமங்களாகவும் உள்ளன: பிரபஞ்ச
அமைப்பை அறிந்துகொள்ளவும், கட்டிடக்கலை மாதிரிகள்
மூலம் அதில் சிலவற்றை பின்பற்றவும் திறன் கொண்டவை;
ஒவ்வொரு ஆவியும் தனது துறையில் ஒரு சிறிய தெய்வம்
போன்றது.

§ அச

இதனால்தான் ஆவிகள் கடவுளுடன் ஒரு சமூக உறவில்
நுழைய முடிகிறது, மேலும் அவர்களைப் பொறுத்தவரை,
கடவுள் ஒரு கண்டுபிடிப்பாளர் தனது இயந்திரத்திற்கு
இருப்பது போல (கடவுள் மற்ற படைப்புகளுக்கு இருப்பது
போல) மட்டுமல்லாமல், ஒரு இளவரசர் தனது குடிமக்களுக்கு
இருப்பது போலவும், ஒரு தந்தை தனது குழந்தைகளுக்கு
இருப்பது போலவும் உள்ளார்.

§ அரு

இதிலிருந்து, அனைத்து ஆவிகளின் கூட்டமும் கடவுளின்
நகரத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று எளிதாக முடிவு
செய்யலாம், அதாவது மிகச் சிறந்த மன்னரின் கீழ்
சாத்தியமான மிகச் சிறந்த அரசு.

§ அசு

இந்த கடவுளின் நகரம், இந்த உண்மையான உலகளாவிய
முடியாட்சி இயற்கை உலகில் ஒரு அறநெறி உலகம், மேலும்

இது கடவுளின் படைப்புகளில் மிக உயர்ந்தது மற்றும் தெய்வீகமானது: மேலும் இதில்தான் கடவுளின் மகிமை உண்மையில் அடங்கியுள்ளது, ஏனெனில் அவரது பெருமையும் நன்மையும் ஆவிகளால் அறியப்படாமலும் வியக்கப்படாமலும் இருந்தால் அது இருக்காது, மேலும் இந்த தெய்வீக நகரத்தின் தொடர்பாக அவர் முறையாக நன்மை கொண்டுள்ளார், அதே நேரத்தில் அவரது ஞானம் மற்றும் வல்லமை எங்கும் காட்டப்படுகிறது.

§ அஎ

மேலே நாம் நிறுவியுள்ளபடி, முழுமையான இசைவு இரண்டு இயற்கை ஆட்சிகளுக்கிடையே - ஒன்று செயல்திறன் காரணங்களின் ஆட்சி, மற்றொன்று இலக்கு காரணங்களின் ஆட்சி - இங்கே நாம் மற்றொரு இசைவையும் கவனிக்க வேண்டும்: இயற்கையின் பௌதீக ஆட்சிக்கும் அருளின் நெறிமுறை ஆட்சிக்கும் இடையேயானது. அதாவது, பிரபஞ்ச இயந்திரத்தின் கட்டிடக் கலைஞராக கருதப்படும் கடவுளுக்கும், ஆன்மாக்களின் தெய்வீக நகரத்தின் ஆட்சியாளராக கருதப்படும் கடவுளுக்கும் இடையேயானது (§ 62, 74, 118, 248, 112, 130, 247).

§ அஅ

இந்த இசைவு விளைவாக, இயற்கையின் வழிகளிலேயே விஷயங்கள் அருளை நோக்கி செல்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, இந்த பூமி ஆன்மாக்களின் ஆட்சி தேவைப்படும் தருணங்களில் இயற்கை வழிகளிலேயே அழிக்கப்பட்டு சீரமைக்கப்பட வேண்டும் - சிலருக்கு தண்டனையாகவும், மற்றவர்களுக்கு வெகுமதியாகவும் (§ 18 sqq., 110, 244-245, 340).

§ அகூ

கட்டிடக்கலைஞராக கடவுள் எல்லா விஷயங்களிலும்
சட்டமியற்றுநராக கடவுளை திருப்திப்படுத்துகிறார் என்றும்
சொல்லலாம்; எனவே பாவங்கள் இயற்கையின்
ஒழுங்கின்படியும், பொருட்களின் இயந்திர கட்டமைப்பின்
சக்தியாலும் தங்கள் தண்டனையை சுமக்க வேண்டும்; அதே
போல நல்ல செயல்கள் உடல்களுக்கு தொடர்பான இயந்திர
வழிகளில் தங்கள் வெகுமதிகளை ஈர்க்கும்; இது உடனடியாக
நடக்க முடியாது மற்றும் நடக்கக்கூடாது என்றாலும்.

§ கூ௦

இறுதியாக, இந்த முழுமையான ஆட்சியின் கீழ் வெகுமதி
இல்லாத நல்ல செயல் இருக்காது, தண்டனை இல்லாத தீய
செயல் இருக்காது: மேலும் அனைத்தும் நல்லவர்களின்
நன்மைக்காக வெற்றி பெற வேண்டும்; அதாவது இந்த பெரிய
அரசில் அதிருப்தி அடையாதவர்கள், தெய்வீக முன்னறிவை
நம்புபவர்கள், தங்கள் கடமையைச் செய்த பிறகு, அனைத்து
நன்மையின் படைப்பாளரை நேசித்து, முறையாக
பின்பற்றுபவர்கள், உண்மையான தூய அன்பின்
இயல்பின்படி அவரது முழுமைகளை கருத்தில் கொண்டு
மகிழ்பவர்கள், நேசிப்பவரின் மகிழ்ச்சியில் இன்பம்
காண்பவர்கள். இதுதான் ஞானமும் நற்பண்பும் கொண்ட
நபர்களை ஊகிக்கப்பட்ட தெய்வீக விருப்பத்திற்கு அல்லது
முன்னோக்கிய விருப்பத்திற்கு ஏற்ப தோன்றும் அனைத்திலும்
உழைக்க வைக்கிறது; மேலும் கடவுள் தனது இரகசிய
விருப்பத்தால், தொடர்ச்சியான மற்றும் முடிவான விருப்பத்தால்
உண்மையில் நடக்க வைப்பதில் திருப்தி அடைகிறார்கள்;
பிரபஞ்சத்தின் ஒழுங்கை நாம் போதுமான அளவு புரிந்து
கொள்ள முடிந்தால், அது மிகவும் ஞானமுள்ளவர்களின்

அனைத்து விருப்பங்களையும் மிஞ்சுவதையும், அதை இருப்பதை விட சிறப்பாக மாற்ற முடியாது என்பதையும் நாம் காண்போம் என்பதை உணர்ந்து; பொதுவான முழுமைக்கு மட்டுமல்ல, நமக்கும் குறிப்பாக, நாம் முழுமையின் படைப்பாளருடன் முறையாக இணைக்கப்பட்டிருந்தால், வெறும் கட்டிடக்கலைஞராக மற்றும் நமது இருப்பின் செயல்திறன் காரணமாக மட்டுமல்ல, நமது எஜமானராகவும் நமது விருப்பத்தின் முழு நோக்கமாக இருக்க வேண்டிய இறுதி காரணமாகவும் இருக்க வேண்டும், மேலும் அவர் மட்டுமே நமது மகிழ்ச்சியை உருவாக்க முடியும் (Préf. *, 4 a b¹⁴. § 278. Préf. *, 4 b¹⁵).

முடிவு

¹⁴ Édít. Erdm., p. 469.

¹⁵ Édít. Erdm., p. 469 b.

பிரபஞ்ச தத்துவம்

உங்கள் நுண்ணறிவுகளையும்
கருத்துக்களையும் info@cosphi.org இல்
எங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

26 டிசம்பர், 2024 அன்று அச்சிடப்பட்டது

CosmicPhilosophy.org
தத்துவத்தின் மூலம் பிரபஞ்சத்தை அறிதல்

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.

~ காப்பு நகல்கள் ~